Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2016/0224(COD)

16.12.2021

POPRAWKI
65 - 195

Projekt sprawozdania
Fabienne Keller
(PE697.689v01-00)

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylającego dyrektywę 2013/32/UE

Wniosek dotyczący rozporządzenia
(COM(2020)0611 – C9-xxxx/xxxx – 2016/0224(COD))

Poprawka 65
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
–

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Parlament Europejski odrzuca wniosek Komisji.

Or. en

Poprawka 66
Domènec Ruiz Devesa
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do wszystkich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, z którymi wystąpiono na terytorium państw członkowskich, w tym na granicy zewnętrznej, na morzach terytorialnych lub w strefach tranzytowych państw członkowskich, oraz do cofania ochrony międzynarodowej. Osoby ubiegające się o udzielenie ochrony międzynarodowej znajdujące się na morzach terytorialnych państwa członkowskiego powinny zostać przetransportowane na ląd, a ich wnioski powinny zostać rozpatrzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	(7) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do wszystkich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, z którymi wystąpiono na terytorium państw członkowskich, w tym na granicy zewnętrznej, na morzach terytorialnych lub w strefach tranzytowych państw członkowskich ***i w przedstawicielstwach państw członkowskich***, oraz do cofania ochrony międzynarodowej. Osoby ubiegające się o udzielenie ochrony międzynarodowej znajdujące się na morzach terytorialnych państwa członkowskiego powinny zostać przetransportowane na ląd, a ich wnioski powinny zostać rozpatrzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Or. en

Uzasadnienie

Prawo do azylu powinno być zagwarantowane niezależnie od kryteriów terytorialności. Ponadto zagwarantowanie wspólnej procedury ochrony międzynarodowej w Unii ograniczyłoby liczbę ofiar śmiertelnych, niebezpieczeństwo związane ze szlakami migracyjnymi oraz rozbieżności w przyznawaniu azylu na podstawie wniosków azylowych złożonych w przedstawicielstwach państw członkowskich.

Poprawka 67
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 20 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(20a) Stosując niniejsze rozporządzenie, państwa członkowskie muszą przestrzegać swoich zobowiązań międzynarodowych wobec bezpaństwowców, w tym wynikających z Konwencji dotyczącej statusu bezpaństwowców, podpisanej w Nowym Jorku dnia 28 września 1954 r., oraz zgodnie z innymi międzynarodowymi instrumentami prawnymi w zakresie praw człowieka, a także uwzględniać szczególne potrzeby i okoliczności związane z ochroną tych osób.

Or. en

Uzasadnienie

Ten nowy motyw jest konieczny ze względu na nierozerwalne powiązania z art. 41.

Poprawka 68
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 20 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(20b) W celu zagwarantowania sprawiedliwej procedury osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny mieć prawo do bezpłatnej pomocy prawnej na wszystkich etapach procedury, począwszy od momentu złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W przypadku osób przebywających lub

przetrzymywanych w ośrodkach prowadzonych przez państwa członkowskie, przedstawiciele zawodów prawniczych powinni mieć natychmiastowy i nieograniczony dostęp do osób przebywających w takich ośrodkach, w tym w miejscach kwarantanny. Należy również zagwarantować bezpłatną pomoc prawną przy zaskarżaniu wszelkich nakazów zatrzymania lub ograniczeń w przemieszczaniu się. Informacje związane z tymi sprawami muszą być przetwarzane zgodnie z odpowiednimi przepisami o ochronie danych.

Or. en

Uzasadnienie

Ten nowy motyw jest konieczny ze względu na nierozerwalne powiązania z art. 41.

Poprawka 69
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 30 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(30a) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mają skuteczny dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej przez cały czas trwania procedur opisanych w niniejszym rozporządzeniu, w tym podczas procedury granicznej.

Or. en

Poprawka 70
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 31

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(31) „W celu zagwarantowania praw osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową decyzja w sprawie jej wniosku powinna zostać wydana na piśmie. W przypadku gdy w danej decyzji nie udzielono ochrony międzynarodowej, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna otrzymać uzasadnienie faktyczne i prawne tej decyzji oraz informacje o jej skutkach oraz o możliwościach odwołania się od niej.	(31) W celu zagwarantowania praw osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową decyzja w sprawie jej wniosku powinna zostać wydana na piśmie. W przypadku gdy w danej decyzji nie udzielono ochrony międzynarodowej, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna otrzymać uzasadnienie faktyczne i prawne tej decyzji oraz informacje o jej skutkach oraz o możliwościach odwołania się od niej. ***Bez uszczerbku dla prawa osoby ubiegającej się do pozostawania w państwie członkowskim oraz dla zasady non-refoulement taka decyzja może zawierać decyzję nakazującą powrót wydaną zgodnie z art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE lub może być wydana łącznie z nią.***

Or. en

Poprawka 71
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 31 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(31a) W celu zwiększenia efektywności procedur oraz zmniejszenia ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie było luk proceduralnych między wydaniem decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót. Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy niezwłocznie wydać	***skreśla się***

decyzję nakazującą powrót. Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt, zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną i łącznie tą decyzją.";

Or. en

Poprawka 72
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 31 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(31a) W celu zwiększenia efektywności procedur oraz zmniejszenia ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie było luk proceduralnych między wydaniem decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót. Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy niezwłocznie wydać decyzję nakazującą powrót. Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt, zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną i łącznie tą decyzją.”;	(31a) W celu zwiększenia efektywności procedur oraz zmniejszenia ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie było luk proceduralnych między wydaniem decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót. Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy niezwłocznie wydać decyzję nakazującą powrót. Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt, zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną i łącznie tą decyzją, ***aby dotrzymane zostały terminy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu." Właściwe organy podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była osobiście***

dostępna w celu odbioru decyzji.

Or. en

Poprawka 73
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 31 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(31a) ***W celu zwiększenia efektywności procedur oraz zmniejszenia ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie było luk proceduralnych między wydaniem decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót.*** Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy ***niezwłocznie*** wydać decyzję nakazującą powrót. Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót ***powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt,*** zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną ***i łącznie tą decyzją***.”;	(31a) Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy ***szybko*** wydać decyzję nakazującą powrót ***w formie odrębnej decyzji, pod warunkiem że decyzja o odrzuceniu wniosku jest ostateczna, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie spełnia warunków do ubiegania się o dokument pobytowy lub inne zezwolenie upoważniające go do pobytu ze względu na ciężką sytuację albo z przyczyn humanitarnych lub innych na mocy prawa krajowego, a jego powrót nie wiązałby się z ryzykiem naruszenia zasady non-refoulement lub postanowień Karty praw podstawowych oraz innych zobowiązań unijnych i międzynarodowych***. Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót ***może*** zostać wydana jednocześnie z ***ostateczną*** decyzją odmowną***, w formie odrębnej decyzji***.”;

Or. en

Poprawka 74
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 31 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(31a) ***W celu zwiększenia efektywności*** procedur oraz ***zmniejszenia*** ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie ***było luk*** proceduralnych między wydaniem decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót***.*** ***Wobec*** osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, ***należy niezwłocznie*** wydać decyzję nakazującą powrót. ***Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt, zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną i łącznie tą decyzją.”***;	(31a) ***Jeżeli państwo członkowskie uzna, że zwiększyłoby to efektywność*** procedur oraz ***zmniejszyło*** ryzyko ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się, ***jeżeli*** nie ***ma żadnych etapów*** proceduralnych między wydaniem decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a nakazującą powrót***, wobec*** osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, ***może ono*** wydać decyzję nakazującą powrót. ***Możliwość ta nie powinna w żaden sposób ograniczać swobody państw członkowskich w zakresie stosowania art. 6 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/399 [1a] ani ich swobody w zakresie wydawania dokumentów pobytowych lub innych zezwoleń na mocy prawa krajowego przyznających prawo do pobytu na danym terytorium.***
	[1a] ***Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulującego przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen).***

Or. en

Uzasadnienie

Państwa członkowskie stosują obecnie inne dokumenty pobytowe i rodzaje zezwoleń poza azylem, które są dostępne na mocy prawa krajowego, a dostęp do nich powinien pozostać otwarty dla obywateli państw trzecich. Przepisy art. 6 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen są jedynymi przepisami, które pozwalają państwom członkowskim na wpuszczenie na swoje terytorium osób, nawet jeśli nie spełniają one warunków wjazdu. Następnie państwo członkowskie ma swobodę w przyznawaniu osobom wszelkich pozwoleń/statusów na mocy swojego prawa krajowego. Takie podejście przyjmujemy w ramach kontroli przesiewowych.

Poprawka 75
Jadwiga Wiśniewska, Patryk Jaki

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 31 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(31a) W celu zwiększenia efektywności procedur oraz zmniejszenia ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie było luk proceduralnych między wydaniem decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót. Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy ***niezwłocznie*** wydać decyzję nakazującą powrót. Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt, zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną i łącznie tą decyzją.”;	(31a) W celu zwiększenia efektywności procedur oraz zmniejszenia ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie było luk proceduralnych między wydaniem decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót. Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy ***jednocześnie*** wydać decyzję nakazującą powrót. Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt, zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną i łącznie tą decyzją.”;

Or. pl

Poprawka 76
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 31 a a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(31a a) W celu pełnego zbadania konkretnej sytuacji każdej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w przypadku ostatecznego odrzucenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny sprawdzić, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową spełnia warunki do

ubiegania się o dokument pobytowy lub inne zezwolenie upoważniające go do pobytu ze względu na ciężką sytuację albo z przyczyn humanitarnych lub innych na mocy obowiązujących krajowych ram prawnych. Szczególną uwagę należy zwrócić na osoby wymagające szczególnej troski, w tym ofiary tortur oraz nieludzkiego i poniżającego traktowania, przemocy ze względu na płeć, małoletnich, jeżeli powrót nie leży w ich najlepszym interesie, osoby z objawami PTSD oraz bezpaństwowców.

Or. en

Poprawka 77
Laura Ferrara

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu	***skreśla się***

publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

Or. it

Poprawka 78
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) „W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE)	***skreśla się***

2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

Or. en

Poprawka 79
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) „W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za	***skreśla się***

niedopuszczalny.

Or. en

Poprawka 80
Balázs Hidvéghi Loránt Vincze
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) „W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***20 %***, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za	(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***50 %***, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za

bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.	bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

Or. en

Poprawka 81
Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Juan Ignacio Zoido Álvarez, Loucas Fourlas

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) „W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie ***powinny*** przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. ***Jeżeli*** w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu ***i z uwzględnieniem wytycznych*** na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu ***lub jeżeli osoba*** ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej	(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie ***mogą*** przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. ***W drodze wyjątku procedury rozpatrywania wniosku nie należy przyspieszać, jeżeli*** w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu ***w oparciu o wytyczne*** na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu***.*** ***Osoba*** ubiegająca się o ochronę

kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, ***wniosek nie powinien być rozpatrywany*** w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

międzynarodową***, która*** należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony***, także powinna być zwolniona z procedury rozpatrywania wniosku*** w trybie przyspieszonym***, w tym po jej rozpoczęciu, gdy właściwe organy stwierdzą, że nie mają zastosowania podstawy dla takiej procedury***. ***Szczególne potrzeby osb ubiegających się o ochronę międzynarodową powinny być oceniane w trakcie całej procedury granicznej, a w stosownych przypadkach powinny być przyczyną wyłączenia z procedury granicznej.*** Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

Or. en

Poprawka 82
Nadine Morano

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób	(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób

będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***20 %***, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim***. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym***. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***40 %***, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

Or. fr

Poprawka 83
Maite Pagazaurtundúa

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) „W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. ***Jeżeli*** w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu ***lub jeżeli osoba*** ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, ***wniosek nie powinien być rozpatrywany*** w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za	(39a) „W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. ***W drodze wyjątku procedury rozpatrywania wniosku nie należy przyspieszać, jeżeli*** w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu***. Osoba*** ubiegająca się o ochronę międzynarodową***, która*** należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony***, także powinna być zwolniona z procedury rozpatrywania wniosku*** w trybie przyspieszonym***, w tym po jej rozpoczęciu, gdy właściwe organy stwierdzą, że nie mają zastosowania podstawy dla takiej procedury***. ***Szczególne potrzeby osób ubiegających się o ochronę międzynarodową powinny być oceniane w trakcie całej procedury granicznej, a w stosownych przypadkach powinny być***

niedopuszczalny.

przyczyną wyłączenia z procedury granicznej. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

Or. en

Poprawka 84
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) „W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim***. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych	(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny ***być w stanie*** przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej ***w tym państwie członkowskim*** jest niższy niż ***10 %***. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych i z uwzględnieniem wytycznych na

danych ***Eurostatu*** i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. ***Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.***

podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. ***Nie należy również przyspieszać rozpatrywania wniosków małoletnich bez opieki, rodzin z dziećmi oraz innych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wymagających szczególnego traktowania, w tym osób o szczególnych potrzebach proceduralnych lub potrzebach w zakresie przyjmowania.***

Or. en

Uzasadnienie

Sprawy bezpaństwowców nie powinny być rozpatrywane w trybie przyspieszonym ani w trybie granicznym ze względu na złożoność sytuacji tych osób oraz wymóg skierowania ich do procedury mającej na celu ustalenie ich bezpaństwowości oraz praw wynikających z Konwencji z 1954 r. Wszystkie dzieci i inne grupy wymagające szczególnego traktowania powinny być wyraźnie zwolnione z wymogów ustanowionych tym przepisem. Jest to zgodne z poprawkami zaproponowanymi do art. 40 lit. i.

Poprawka 85
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) „W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich	(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich

osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym***, chyba że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego***. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

Poprawka 86
Jadwiga Wiśniewska, Patryk Jaki

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) **„**W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***20 %***, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których	(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***40%***, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 10 rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których

państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

Or. pl

Poprawka 87
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(39aa) Próg dla decyzji o udzieleniu ochrony międzynarodowej powinien być oparty na danych dotyczących etapu decyzji ostatecznej, o ile państwa członkowskie udostępniają takie dane Eurostatowi. Do dnia [pięć lat po wejściu w życie rozporządzenia] państwa członkowskie powinny zgromadzić i przesłać do Eurostatu odpowiednie dane do tego celu.

Or. en

Poprawka 88
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40) ***„Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie***	(40) Powinny istnieć efektywne powiązania między wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do

tranzytowej państwa członkowskiego, często przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz skierowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do odpowiednich procedur konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć ***płynne i*** efektywne powiązania między wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich przybywających osób ***o nieuregulowanym statusie***. ***Po kontroli przesiewowej obywatele*** państw trzecich i bezpaństwowcy powinni być kierowani do odpowiedniej procedury azylowej ***lub*** procedury powrotu ***albo otrzymać odmowę wjazdu***. ***Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie azylu i powrotów."***

wszystkich przybywających osób. ***Obywatele*** państw trzecich i bezpaństwowcy powinni być ***szybko*** kierowani do odpowiedniej procedury***, w tym procedury*** azylowej***,*** procedury powrotu ***lub uzyskania dokumentu pobytowego lub innego zezwolenia upoważniające ich do pobytu ze względu na ciężką sytuację albo z przyczyn humanitarnych lub innych***.

Or. en

Poprawka 89
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40) **„**Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, często przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej.	(40) Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, często przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej.

W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz skierowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do odpowiednich procedur konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między ***wszystkimi etapami odpowiednich procedur*** w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. ***Po kontroli przesiewowej obywatele*** państw trzecich ***i bezpaństwowcy*** powinni być kierowani do odpowiedniej procedury ***azylowej lub procedury powrotu albo*** otrzymać odmowę wjazdu. ***Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie azylu i powrotów.";***

Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między ***odpowiednimi procedurami*** w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. ***Obywatele*** państw trzecich powinni być kierowani do odpowiedniej procedury***,*** otrzymać odmowę wjazdu ***lub zgodę na wjazd zgodnie z art. 6 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen***.

Or. en

Uzasadnienie

Sformułowanie motywu zakłada istnienie procedury przesiewowej i jej cel. Kwestia ta zostanie poruszona w trakcie negocjacji dotyczących rozporządzenia w sprawie kontroli przesiewowej.

Poprawka 90
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40) ***„***Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, ***często*** przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. ***W celu przeprowadzenia identyfikacji,***	(40) Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, ***w tym*** przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. ***Zgodnie z zasadą non-refoulement, po***

kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz skierowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do odpowiednich procedur konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. Po kontroli przesiewowej obywatele państw trzecich i bezpaństwowcy powinni być kierowani do odpowiedniej procedury azylowej lub procedury powrotu albo otrzymać odmowę wjazdu. Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie azylu i powrotów.";

złożeniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową udziela się zezwolenia na wjazd na terytorium państwa członkowskiego i ubiegania się o ochronę międzynarodową na terytorium państwa członkowskiego. W przypadku małoletnich decyzję nakazującą powrót należy podejmować wyłącznie wtedy, gdy zgodnie z procedurą najlepszego zabezpieczenia interesów powrót zostanie uznany za leżący w najlepszym interesie dziecka.

Or. en

Poprawka 91
Hilde Vautmans, Sophia in 't Veld, Jan-Christoph Oetjen

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40) „Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, często przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz skierowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do odpowiednich procedur konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między	(40) Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, często przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz skierowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do odpowiednich procedur konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między

wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. ***Po kontroli przesiewowej obywatele*** państw trzecich i bezpaństwowcy powinni być kierowani do odpowiedniej procedury azylowej ***lub*** procedury powrotu albo otrzymać odmowę wjazdu. Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie azylu i powrotów.”

wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. Obywatele państw trzecich i bezpaństwowcy powinni***, w stosownych przypadkach po kontroli przesiewowej,*** być kierowani do odpowiedniej procedury azylowej***,*** procedury powrotu ***lub krajowej procedury udzielania ochrony*** albo otrzymać odmowę wjazdu. Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie azylu i powrotów.”

Or. en

Poprawka 92
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40) „Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, często przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz skierowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do odpowiednich procedur konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. Po kontroli przesiewowej obywatele państw trzecich i bezpaństwowcy powinni być kierowani	(40) Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, często przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz skierowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do odpowiednich procedur konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. Po kontroli przesiewowej obywatele państw trzecich i bezpaństwowcy powinni być kierowani

do odpowiedniej procedury azylowej lub procedury powrotu albo otrzymać odmowę wjazdu. ***Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie azylu i powrotów."***	do odpowiedniej procedury azylowej lub procedury powrotu albo otrzymać odmowę wjazdu. ***Żadnej osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie należy udzielać zezwolenia na wjazd na terytorium państwa członkowskiego przed wydaniem ostatecznej decyzji o przyznaniu mu ochrony międzynarodowej***.

Or. en

Poprawka
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40-a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40-a) Wszystkie etapy procedury związane z wdrożeniem niniejszego rozporządzenia powinny być opracowane i stosowane w sposób zgodny z prawami podstawowymi, w tym z zakazem nieludzkiego i poniżającego traktowania, o którym mowa w art. 3 EKPC i art. 4 Karty, z prawem do azylu zapisanym w art. 18 Karty oraz z zasadą non-refoulement zapisaną w art. 19 Karty.

Or. en

Poprawka 94
Erik Marquardt
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40-a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40-a) W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy na granicach zewnętrznych.

Poprawka 95
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40a) „Celem procedury granicznej w zakresie azylu ***i powrotów*** powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny***, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny, oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były*** kierowane do zwykłej procedury i szybko ***otrzymywały*** dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie ***powinny*** zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy***, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót*** obywateli państw trzecich ***i bezpaństwowców*** zanim przekroczą granice zewnętrzne.	(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny państwa członkowskiego ***odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej***. ***Po ustaleniu odpowiedzialnego państwa członkowskiego osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny być*** kierowane do zwykłej procedury i szybko ***otrzymywać*** dostęp do ochrony międzynarodowej. ***W sytuacjach kryzysowych procedura graniczna powinna zostać rozszerzona w celu przyznania ochrony międzynarodowej bez zagłębiania się w sprawę osobom ubiegającym się*** o ochronę międzynarodową ***z określonego kraju pochodzenia lub jego części, lub w odniesieniu do określonych grup osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, aby przyspieszyć rozpatrywanie ich dobrze uzasadnionych*** wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie ***mogą wyjątkowo*** zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy obywateli państw trzecich, zanim przekroczą granice zewnętrzne. ***W okresie rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu podlegających procedurze granicznej normą powinna być swoboda. Jeżeli państwo członkowskie zamierza ograniczyć przemieszczanie się obywateli państw trzecich w ramach procedury granicznej, musi to być uznane za działanie konieczne, rozsądne i***

proporcjonalne do prawnie uzasadnionego celu oraz za środek ostateczny. Decyzja państwa członkowskiego o ograniczeniu przemieszczania się lub umieszczeniu w ośrodku detencyjnym musi zostać zweryfikowana w możliwie najkrótszym terminie przez organ sądowy lub inny niezależny organ i musi przysługiwać od niej prawo do odwołania. Konieczność ograniczenia przemieszczania się lub umieszczenia w ośrodku detencyjnym musi być okresowo weryfikowana. Osoby powinny mieć dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej, aby móc zaskarżyć każdą decyzję dotyczącą ich zatrzymania lub ograniczenia ich przemieszczania się.

Or. en

Poprawka 96
Jan-Christoph Oetjen
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40a) **„**Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie ***na granicach zewnętrznych*** szybkiej oceny, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny, oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić	(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie szybkiej oceny, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny, oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały ***w dowolnym odpowiednim miejscu na terytorium państwa członkowskiego, w tym*** na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej***, pod warunkiem że są one w pełni zgodne z dyrektywą XXX/XXX/UE***

rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ***zanim przekroczą granice zewnętrzne***.	***(dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania) oraz że szczególne potrzeby osób ubiegających się o ochronę międzynarodową są odpowiednio zabezpieczone*** w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ***w ramach procedury granicznej***.

Or. en

Poprawka 97
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40a) ***„***Celem procedury granicznej w zakresie azylu ***i powrotów*** powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny***, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny, oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania***, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie ***powinny*** zatem ***móc*** wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny ***dopuszczalności*** ich wniosków. ***W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw***	(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny ***wniosków o udzielenie azylu***, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby ***ubiegające się o ochronę międzynarodową***, które ***znajdują się w trudnej sytuacji***, były kierowane do zwykłej procedury ***i by wszystkie potrzebujące osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową*** szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie ***mogą*** zatem wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny ich wniosków ***o udzielenie ochrony międzynarodowej***.

trzecich i bezpaństwowców zanim przekroczą granice zewnętrzne.

Or. en

Poprawka 98
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40a) **„**Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny***, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny,*** oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby***, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i*** szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem ***móc*** wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny ***dopuszczalności ich*** wniosków. ***W ściśle określonych okolicznościach państwa*** członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców zanim przekroczą granice zewnętrzne.	(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny wniosków ***o udzielenie ochrony międzynarodowej*** oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by ***osoby uprawnione do ochrony*** szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny wniosków. ***Państwa*** członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy ***w ramach procedury granicznej***, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, zanim przekroczą granice zewnętrzne.

Or. en

Poprawka 99
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu ***i powrotów*** powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny, czy ***wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny, oraz*** szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, ***były kierowane do zwykłej procedury i*** szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej***. Państwa członkowskie powinny zatem móc wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków***. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić ***powrót*** obywateli państw trzecich ***i bezpaństwowców zanim przekroczą granice zewnętrzne***.	(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny ***wniosków w celu ustalenia***, czy ***są one uzasadnione*** czy nieuzasadnione. ***Jeżeli wnioski są nieuzasadnione, procedura powinna umożliwiać*** szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania***, wobec których wydano decyzję nakazującą powrót***, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić ***decyzję o ewentualnym powrocie*** obywateli państw trzecich ***w ramach procedury granicznej***. ***Procedury granicznej nie powinno się jednak stosować wobec małoletnich bez opieki, rodzin z dziećmi oraz innych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wymagających szczególnego traktowania, w tym osób o szczególnych potrzebach proceduralnych lub potrzebach w zakresie przyjmowania.***

Or. en

Uzasadnienie

Procedura graniczna, jeśli jest stosowana, powinna po prostu przyspieszać procedurę azylową. W ramach procedury granicznej powinno się przeprowadzać wyłącznie badania merytoryczne.

Poprawka 100
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40a) **„**Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny, oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc ***wymagać od osób ubiegających*** się o ochronę międzynarodową***, by te pozostały*** na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców zanim przekroczą granice zewnętrzne.	(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny, oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc ***zobowiązywać osoby ubiegające*** się o ochronę międzynarodową ***do pozostawania między innymi*** na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców**,** zanim przekroczą granice zewnętrzne.

Or. en

Poprawka 101
Nadine Morano

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny,	(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny,

oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców zanim przekroczą granice zewnętrzne.	oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić ***niezwłoczny*** powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców***,*** zanim przekroczą granice zewnętrzne.

Or. fr

Poprawka 102
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, ***jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową***	(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę ***wszystkich wniosków*** w ramach procedury granicznej***, nie zezwalając na wjazd na terytorium państwa członkowskiego w trakcie trwania procedury***.

posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.

Or. en

Poprawka 103
Laura Ferrara

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, ***oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %. W innych przypadkach, np.*** gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego***, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw***	(40b) Państwo członkowskie powinno ***mieć możliwość wyboru, czy*** przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego.

członkowskich opcjonalne.

Or. it

Poprawka 104
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć ***negatywny*** wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.	(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne. ***Państwa członkowskie powinny dopilnować, aby wnioski w procedurze granicznej były rozpatrywane w obiektach wyznaczonych według ich uznania, które pozwalają na niezbędne ograniczenie przemieszczania się, aby zapobiec ucieczce.***

Or. en

Poprawka 105
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) Państwo członkowskie powinno ***przeprowadzić ocenę*** wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego***, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć wpływ na decyzję,*** oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli ***wskaźnik udzielania*** ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***20 %***. W ***innych przypadkach***, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.	(40b) Państwo członkowskie powinno ***mieć możliwość przeprowadzenia oceny*** wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli ***liczba decyzji o udzielaniu*** ochrony międzynarodowej ***w tym państwie członkowskim*** jest niższa niż ***10 %***. W ***ten sam sposób***, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.

Or. en

Uzasadnienie

Zob. motyw 42 wniosku z 2016 r. - „Brak dokumentów przy wjeździe lub użycie fałszywych dokumentów nie powinny powodować automatycznego wszczęcia procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyśpieszonym lub procedury na granicy”.

Poprawka 106
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) ***Państwo*** członkowskie ***powinno*** przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego ***lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %.*** W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, ***stosowanie*** procedury granicznej ***powinno być dla państw członkowskich opcjonalne***.	(40b) ***Państwa*** członkowskie ***mogą*** przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, ***państwa członkowskie nie powinny stosować*** procedury granicznej. ***Stosując procedurę graniczną, państwa członkowskie nie mogą jednocześnie stosować procedury przyspieszonej ani procedury uznania wniosku za niedopuszczalny. Procedura graniczna nie powinna być nigdy stosowana wobec małoletnich lub innych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową znajdujących się w trudnej sytuacji***.

Or. en

Poprawka 107
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) Państwo członkowskie ***powinno*** przeprowadzić ocenę wniosku w ramach	(40b) Państwo członkowskie ***może*** przeprowadzić ocenę wniosku w ramach

procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego ***lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %.*** W ***innych*** przypadkach, ***np. gdy*** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, ***stosowanie procedury granicznej*** powinno ***być dla państw członkowskich opcjonalne***.

procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego. ***Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna mieć możliwość zaskarżenia tej decyzji, a jej przedstawiciel prawny powinien mieć dostęp do kluczowych dokumentów z jej akt, aby zagwarantować tej osobie prawo do skutecznego środka odwoławczego.*** W przypadkach, ***w których państwo członkowskie dokonuje oceny, według której*** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, ***państwo członkowskie nie*** powinno ***stosować procedury granicznej***. ***Procedura graniczna nie powinna być nigdy stosowana wobec małoletnich lub innych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową znajdujących się w trudnej sytuacji***.

Or. en

Poprawka 108
Assita Kanko

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć wpływ na decyzję, oraz	(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć wpływ na decyzję, oraz

jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.	jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, ***zgodnie z ustaleniami tego państwa członkowskiego lub Unii,*** stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.

Or. en

Poprawka 109
Nadine Morano

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***20 %***. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę	(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***40 %***. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę

międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.

międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.

Or. fr

Poprawka 110
Jadwiga Wiśniewska, Patryk Jaki

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***20 %***. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.	(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż ***40%***. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.

Or. pl

Poprawka 111
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40ba) Przy ustalaniu, czy istnieje bezpośredni związek z niedozwolonym przekroczeniem granicy do celów stosowania procedury granicznej, państwa członkowskie powinny stosować ścisłą interpretację i uwzględniać wytyczne zawarte w Podręczniku dotyczącym powrotów, w którym określono, że może to dotyczyć np. osób nielegalnie przybywających statkiem, które zostają zatrzymane w momencie przybycia lub wkrótce po przybyciu, osób zatrzymanych przez policję po wspięciu się na ogrodzenie graniczne, lub osób nielegalnie wjeżdżających, które wysiadają z pociągu/autobusu, który przywiózł je bezpośrednio na terytorium państwa członkowskiego.

Or. en

Poprawka 112
Juan Ignacio Zoido Álvarez, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Loucas Fourlas

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40ba) Przed rozpatrzeniem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej co do istoty sprawy państwo członkowskie, w którym został zarejestrowany wniosek, powinno wskazać państwo członkowskie odpowiedzialne na mocy rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją].

Or. en

Poprawka 113
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej***, w jej pobliżu*** albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. ***Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca na granicy zewnętrznej tego państwa członkowskiego lub w jej pobliżu, gdzie istnieje odpowiedni obiekt.*** Państwa członkowskie powinny ***zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach na granicach zewnętrznych należy utworzyć takie obiekty. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a*** zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych ***lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych***. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych ***miejscach na granicy***	(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie powinny zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych ***przejściach granicznych lub*** strefach tranzytowych, w których będą przeprowadzane procedury graniczne.

zewnętrznej, w strefach tranzytowych ***lub w pobliżu granicy zewnętrznej***, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. ***W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.***

Or. en

Poprawka 114
Jan-Christoph Oetjen, Sophia in 't Veld, Hilde Vautmans, Michal Šimečka

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca na granicy zewnętrznej tego państwa członkowskiego lub w jej pobliżu, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach na granicach zewnętrznych należy utworzyć takie obiekty. Państwa	(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca na granicy zewnętrznej tego państwa członkowskiego lub w jej pobliżu, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. ***Grupy znajdujące się w trudnej sytuacji i osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, takie jak dzieci, powinny być objęte szczególnymi***

członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach na granicy zewnętrznej, w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.

gwarancjami proceduralnymi i niezwłocznie kierowane do odpowiedniego miejsca zakwaterowania. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach na granicach zewnętrznych należy utworzyć takie obiekty. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach na granicy zewnętrznej, w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. ***Państwa członkowskie powinny zapewnić, by poczynione zostały niezbędne ustalenia w celu przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową znajdujących się w trudnej sytuacji, takich jak dzieci, zgodnie z, między innymi, dyrektywą w sprawie warunków przyjmowania. Przydzielony obszar nie wpływa na ich prawo do życia rodzinnego i gwarantuje dostęp do wszystkich praw i korzyści wynikających z niniejszej dyrektywy.*** W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.

Or. en

Poprawka 115
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40c) ***Stosując procedurę graniczną mającą*** na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej**,** państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca na granicy zewnętrznej tego państwa członkowskiego lub w jej pobliżu, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach na granicach zewnętrznych należy utworzyć takie obiekty. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach na granicy zewnętrznej, w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej, w których będą	(40c) ***W ramach procedury granicznej mającej*** na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca na granicy zewnętrznej tego państwa członkowskiego lub w jej pobliżu, gdzie istnieje odpowiedni obiekt***. Państwa członkowskie mogą również przekazywać tych nielegalnie przebywających obywateli, którzy zostali zatrzymani na terytorium państw członkowskich, do takich odpowiednich obiektów w celu przeprowadzenia procedury granicznej***. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach na granicach zewnętrznych należy utworzyć takie obiekty. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę

przeprowadzane procedury graniczne. W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.

przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach na granicy zewnętrznej, w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.

Or. en

Poprawka 116
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny ***dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą*** XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca ***na granicy zewnętrznej tego państwa***	(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny ***zapewnić zgodność z przepisami dyrektywy*** XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania] ***w odniesieniu do zakwaterowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową***. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca ***w tym państwie członkowskim***, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę

członkowskiego lub w jej pobliżu, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach ***na granicach zewnętrznych*** należy utworzyć takie obiekty. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach ***na granicy zewnętrznej, w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej***, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.

decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach należy utworzyć takie obiekty. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. ***W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.*** W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.

Or. en

Poprawka 117
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej,	(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej,

państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca ***na granicy zewnętrznej tego państwa członkowskiego lub w jej pobliżu***, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach na granicach zewnętrznych należy utworzyć takie obiekty. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach na granicy zewnętrznej, w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.

państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach na granicach zewnętrznych należy utworzyć takie obiekty***, pod warunkiem że zagwarantowana zostanie odpowiednia przepustowość, aby zapobiec nielegalnemu przemieszczaniu się osób***. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach na granicy zewnętrznej, w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie

najkrótszy okres.

Or. en

Poprawka 118
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ***na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych***, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca ***na granicy zewnętrznej tego państwa członkowskiego lub w jej pobliżu***, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. ***Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach na granicach zewnętrznych należy utworzyć takie obiekty***. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę	(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. ***Grupy znajdujące się w trudnej sytuacji i osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, korzystający ze specjalnych gwarancji proceduralnych, zwłaszcza dzieci, powinni być niezwłocznie kierowani do odpowiedniego miejsca zakwaterowania.*** Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach na granicy zewnętrznej, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. ***Państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z art. 7 dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania, który stanowi, że osoby ubiegające się o***

przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach ***na granicy zewnętrznej, w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej***, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów ***na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie,*** zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie ***mogą*** rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium ***przez możliwie najkrótszy okres***.

ochronę międzynarodową mogą swobodnie przemieszczać się na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub na obszarze, który wyznaczyło dla nich to państwo członkowskie. Wyznaczony obszar nie może mieć wpływu na nienaruszalną sferę życia prywatnego i musi zapewniać wystarczającą swobodę gwarantującą dostęp do wszystkich świadczeń na mocy niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu ***stosowana jest procedura graniczna***, a przepustowość obiektów zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie ***powinny*** rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium.

Or. en

Poprawka 119
Assita Kanko

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca ***na granicy zewnętrznej tego państwa***	(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. Państwa

członkowskiego lub w jej pobliżu, gdzie istnieje odpowiedni obiekt. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach ***na granicach zewnętrznych*** należy utworzyć takie obiekty. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach ***na granicy zewnętrznej, w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej***, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. ***W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.***

członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach należy utworzyć takie obiekty. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach, w których będą przeprowadzane procedury graniczne.

Or. en

Poprawka 120
Jadwiga Wiśniewska, Patryk Jaki

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku	***skreśla się***

powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

Or. pl

Poprawka 121
Nadine Morano

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.	***skreśla się***

Or. fr

Poprawka 122
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 123
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie	***skreśla się***

współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

Or. en

Poprawka 124
Laura Ferrara

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.	***skreśla się***

Or. it

Poprawka 125
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno

Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) ***W przypadku gdy stosowanie*** procedury granicznej ***jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury*** do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.	(40d) ***Państwa członkowskie nie powinny stosować*** procedury granicznej do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

Or. en

Poprawka 126
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) ***W przypadku gdy stosowanie*** procedury granicznej ***jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury*** do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich	(40d) ***Państwa członkowskie nie powinny stosować*** procedury granicznej do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu

wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

Or. en

Poprawka 127
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) ***W przypadku gdy stosowanie*** procedury granicznej ***jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury*** do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.	(40d) ***Państwa członkowskie nie powinny stosować*** procedury granicznej do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego lub ***„bezpiecznego państwa trzeciego”***, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

Or. en

Poprawka 128
Juan Ignacio Zoido Álvarez, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Loucas Fourlas

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) ***W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa*** członkowskie ***w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez*** obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ ***szybki powrót*** takich osób po odrzuceniu ich wniosków ***byłby w tym przypadku mało prawdopodobny***. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.	(40d) ***Państwa*** członkowskie ***mogą nie poddawać*** obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ***procedurom granicznym***, ponieważ ***w takim przypadku mało prawdopodobne byłoby szybkie odesłanie*** takich osób po odrzuceniu ich wniosków ***w trakcie procedury granicznej rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej***. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

Or. en

Poprawka 129
Assita Kanko

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. ***Ustalenia, czy dane*** państwo ***trzecie*** w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, ***powinno się dokonywać zgodnie***	(40d) W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania tej procedury do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. ***Należy uznać, że*** państwo ***trzecie*** w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, ***jeżeli jest w trakcie procesu sankcjonowania na***

z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.	***mocy*** art. 25 lit. a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

Or. en

Poprawka 130
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w ***pierwszej*** instancji odwoławczej. ***W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż 12 tygodni.*** Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, ***osobie ubiegającej*** się o ochronę międzynarodową należy ***co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego***. ***Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do***	(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w instancji odwoławczej. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, ***osobę ubiegającą*** się o ochronę międzynarodową należy ***skierować do zwykłej procedury azylowej***.

celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

Or. en

Poprawka 131
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania	(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania

wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż 12 tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy ***co do zasady*** zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. ***Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.***	wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż 12 tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego.

Or. en

Poprawka 132
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku	(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku

o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby ***zapewnić*** zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu ***nie więcej*** niż 12 tygodni. ***Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia***, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy ***co do zasady*** zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. ***Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na***

o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej instancji odwoławczej. W tym terminie ***i bez uszczerbku dla niezawisłości sądów*** państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby ***umożliwić*** zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu 12 tygodni. ***Jeżeli ostateczna decyzja nie zostanie podjęta w ciągu 12 tygodni, procedura graniczna zostaje zakończona***, a osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego

pozostanie.

Or. en

Uzasadnienie

To uzupełnienie jest niejasne. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie otrzymała decyzji ani w sprawie swojego pierwotnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, ani w sprawie odwołania, jeżeli zostało ono złożone w okresie 12 tygodni, powinna uzyskać zezwolenie na wjazd na terytorium. Prawo do pozostania powinno być zawsze stosowane w przypadku odwołań w pierwszej instancji.

Poprawka 133
Jadwiga Wiśniewska, Patryk Jaki

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków***. *Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż 12 tygodni*. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową	(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej. Termin

należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej ***w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni***. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

Or. pl

Poprawka 134
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać ***12*** tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej	(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać ***25*** tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej

instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż ***12*** tygodni. ***Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego.*** Nie należy ***jednak*** zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym ***12 tygodni***. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż ***25*** tygodni. Nie należy zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa ***bez pozytywnej decyzji w sprawie wniosku***, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym ***4 miesięcy***. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

Or. en

Poprawka 135
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż 12 tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której	(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż 12 tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której

osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.	***decyzja nakazująca powrót nabrała mocy prawnej***.

Or. en

Poprawka 136
Assita Kanko

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać ***12*** tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż ***12*** tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na	(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać ***16*** tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w pierwszej instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie w pierwszej instancji rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż ***16*** tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na

terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym ***12*** tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym ***16*** tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

Or. en

Poprawka 137
Nadine Morano

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w ***pierwszej*** instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i	(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie***, tylko*** w ***jednej*** instancji odwoławczej. W tym terminie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i

odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie ***w pierwszej instancji*** rozstrzygnięcia ***w sprawie ewentualnego odwołania*** w ciągu nie więcej niż 12 tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.	odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie ***ewentualne*** wydanie rozstrzygnięcia***, z postępowaniem odwoławczym włącznie,*** w ciągu nie więcej niż 12 tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

Or. fr

Poprawka 138
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40f) Wprawdzie procedura graniczna	(40f) Wprawdzie procedura graniczna

mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ***może*** przebiegać bez stosowania środków detencyjnych, ***jednak*** państwo członkowskie ***powinno mieć możliwość zastosowania podstaw*** umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania] w celu podjęcia decyzji w sprawie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do wjazdu na terytorium tego państwa. Jeżeli w trakcie takiej procedury zastosowany zostanie środek detencyjny, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące zatrzymania zawarte w dyrektywie (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania], w tym gwarancje dla zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zasada, że konieczna jest indywidualna ocena każdego przypadku, jak również przepisy dotyczące kontroli sądowej i warunków zatrzymania.

mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ***powinna*** przebiegać bez stosowania środków detencyjnych, państwa członkowskie ***mogą wyjątkowo zastosować podstawy*** umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania] w celu podjęcia decyzji w sprawie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do wjazdu na terytorium tego państwa***, w oparciu o zindywidualizowaną ocenę konieczności i proporcjonalności oraz jeżeli w konkretnym przypadku nie można skutecznie zastosować innych wystarczających, lecz mniej przymusowych środków***. ***Nie należy stosować środków detencyjnych wobec małoletnich i osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji.*** Jeżeli w trakcie takiej procedury zastosowany zostanie środek detencyjny, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące zatrzymania zawarte w dyrektywie (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania], w tym gwarancje dla zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zasada, że konieczna jest indywidualna ocena każdego przypadku, jak również przepisy dotyczące kontroli sądowej i warunków zatrzymania. ***Decyzja o zatrzymaniu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową podczas procedury granicznej nigdy nie powinna być podejmowana automatycznie. Decyzje takie powinny zawsze opierać się na indywidualnej ocenie każdego przypadku, która pokazuje, że środek detencyjny jest konieczny i proporcjonalny, że zatrzymanie nie wyrządzi niewspółmiernej szkody osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową oraz że mniej rygorystyczne środki przymusu nie byłyby skuteczne w danym przypadku. Decyzje takie powinny podlegać kontroli sądowej. Osoby ubiegające się o ochronę***

międzynarodową powinny mieć dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej, aby mogły zaskarżyć decyzję o zatrzymaniu.

Or. en

Uzasadnienie

Zgodnie z prawem międzynarodowym i unijnym prawo do wolności może zostać naruszone jedynie w wyjątkowych okolicznościach i jeżeli żaden inny, mniej rygorystyczny środek przymusowy nie jest skuteczny. To oznacza, że każdy przypadek należy oceniać indywidualnie i zawsze priorytetowo traktować rozwiązania alternatywne względem środków detencyjnych. Osoby ubiegające się o azyl, które zostały zatrzymane w trakcie przyspieszonej procedury azylowej, są szczególnie narażone na naruszenie prawa do skutecznego środka zaskarżenia, a sytuacja ta wymagała w przeszłości interwencji Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Zob. np. sprawa I.M. przeciwko Francji.

Poprawka 139
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40f) ***Wprawdzie procedura graniczna mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może przebiegać bez stosowania*** środków detencyjnych***, jednak państwo członkowskie powinno mieć możliwość zastosowania podstaw umieszczenia w ośrodku detencyjnym*** w trakcie procedury granicznej ***zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania] w celu podjęcia decyzji w sprawie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do wjazdu na terytorium tego państwa***. Jeżeli w trakcie takiej procedury zastosowany zostanie środek detencyjny, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące zatrzymania zawarte w dyrektywie (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania], w tym gwarancje dla zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zasada, że	(40f) ***W okresie rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu podlegających procedurze granicznej normą powinna być swoboda. Wszelkie zastosowanie*** środków detencyjnych w trakcie procedury granicznej ***musi być środkiem ostatecznym i musi być konieczne, rozsądne i proporcjonalne do uzasadnionego celu. Jeżeli istnieją podstawy do pozbawienia danej osoby wolności, zawsze w pierwszej kolejności należy rozważyć rozwiązania alternatywne wobec środków detencyjnych. Nie należy stosować środków detencyjnych wobec małoletnich i innych osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji.*** Jeżeli w trakcie takiej procedury zastosowany zostanie środek detencyjny, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące zatrzymania zawarte w dyrektywie (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania], w tym gwarancje dla

konieczna jest indywidualna ocena każdego przypadku, jak również przepisy dotyczące kontroli sądowej i warunków zatrzymania.

zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zasada, że konieczna jest indywidualna ocena każdego przypadku, jak również przepisy dotyczące kontroli sądowej i warunków zatrzymania. ***Konieczność umieszczenia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w ośrodku detencyjnym musi być okresowo weryfikowana***.

Or. en

Poprawka 140
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40f) ***Wprawdzie procedura graniczna mająca na celu rozpatrzenie*** wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ***może przebiegać bez stosowania*** środków detencyjnych***, jednak*** państwo członkowskie powinno mieć możliwość zastosowania podstaw umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania] ***w celu podjęcia decyzji w sprawie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do wjazdu na terytorium tego państwa***. ***Jeżeli w trakcie takiej procedury zastosowany zostanie środek detencyjny, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące zatrzymania zawarte w dyrektywie (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania], w tym gwarancje dla zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zasada, że konieczna jest indywidualna ocena każdego przypadku, jak również przepisy dotyczące kontroli sądowej i warunków***	(40f) ***Detencja administracyjna na czas rozpatrywania*** wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ***powinna pozostać środkiem ostatecznym***. ***Każda decyzja o zastosowaniu*** środków detencyjnych ***musi być oparta na indywidualnej ocenie i uznana za konieczną, uzasadnioną i proporcjonalną do prawnie uzgodnionego celu. Jednak*** państwo członkowskie powinno mieć możliwość zastosowania podstaw umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania]**.**

zatrzymania.

Or. en

Uzasadnienie

Umieszczenie w ośrodku detencyjnym powinno pozostać środkiem ostatecznym, nawet w odniesieniu do procedur granicznych. Dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania (RCD) nie określa prawa osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do wjazdu na terytorium państw członkowskich. Przepisy te określa kodeks graniczny Schengen. Zmiany mają na celu lepsze odzwierciedlenie obecnego języka dotyczącego kwestii azylu. Zgodnie z definicją zawartą w obecnej dyrektywie w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji „ochrona międzynarodowa" obejmuje zarówno status uchodźcy, jak i status ochrony uzupełniającej. Sformułowanie dotyczące umieszczenia w ośrodku detencyjnym, które ma być „konieczne, rozsądne i proporcjonalne", ma lepiej odzwierciedlać język RCD zgodnie z kompromisowym tekstem z 2017 r. Zmiany w drugim zdaniu (skreślenie „Wprawdzie procedura graniczna ...") mają na celu wyjaśnienie, że zastosowanie środków detencyjnych nie powinno być stosowane domyślnie, lecz wynikać z należytej oceny.

Poprawka 141
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40f) Wprawdzie procedura graniczna mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może przebiegać bez stosowania środków detencyjnych, jednak państwo członkowskie powinno mieć możliwość zastosowania podstaw umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania] w celu podjęcia decyzji w sprawie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do wjazdu na terytorium tego państwa. Jeżeli w trakcie takiej procedury zastosowany zostanie środek detencyjny, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące zatrzymania zawarte w dyrektywie (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania], w tym gwarancje dla	(40f) Wprawdzie procedura graniczna mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może przebiegać bez stosowania środków detencyjnych, jednak państwo członkowskie powinno mieć możliwość zastosowania podstaw umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania] w celu podjęcia decyzji w sprawie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do wjazdu na terytorium tego państwa. Jeżeli w trakcie takiej procedury zastosowany zostanie środek detencyjny, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące zatrzymania zawarte w dyrektywie (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania], w tym gwarancje dla

zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zasada, że konieczna jest indywidualna ocena każdego przypadku, jak również przepisy dotyczące kontroli sądowej i warunków zatrzymania.	zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zasada, że konieczna jest indywidualna ocena każdego przypadku, jak również przepisy dotyczące kontroli sądowej i warunków zatrzymania. ***Państwo członkowskie może, zgodnie z prawem krajowym, nałożyć na osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową dodatkowe obowiązki, aby zapobiegać niedozwolonemu przemieszczaniu się.***

Or. en

Poprawka 142
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 f a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40fa) Decyzja o ograniczeniu swobody przemieszczania się lub umieszczeniu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej powinna zostać podjęta na piśmie, z podaniem faktycznych i prawnych powodów zastosowania takich środków, i nigdy nie powinna być automatyczna. Decyzja o umieszczeniu o ośrodku detencyjnym zawsze powinna opierać się na indywidualnej ocenie każdego przypadku, która pokazuje, że środek detencyjny jest konieczny i proporcjonalny, że zatrzymanie nie wyrządzi niewspółmiernej szkody osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową oraz że mniej rygorystyczne środki przymusu nie byłyby skuteczne w danym przypadku. Decyzje o umieszczeniu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w ośrodku detencyjnym powinny podlegać kontroli sądowej, przy czym osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinni mieć dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej, aby

mogły zaskarżyć decyzję o zatrzymaniu.

Or. en

Poprawka 143
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 g

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40g) Jeżeli wniosek zostanie odrzucony w ramach procedury granicznej, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – powinna niezwłocznie podlegać decyzji nakazującej powrót albo, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399[10] – odmowie wjazdu. Aby zagwarantować równe traktowanie wszystkich obywateli państw trzecich, których wniosek został odrzucony w ramach procedury granicznej, w przypadku gdy państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu przepisów dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa] na mocy art. 2 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy i nie wydaje decyzji nakazującej powrót wobec danego obywatela państwa trzeciego, sposób traktowania i poziom ochrony takiej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową – obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca – powinny być zgodne z art. 4 ust. 4 dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa] i być równoważne przepisom stosowanym wobec osób podlegających decyzji nakazującej powrót.	***skreśla się***

[10] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ

osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 077 z 23.3.2016, s. 1).

Or. en

Poprawka 144
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 g

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40g) Jeżeli wniosek zostanie odrzucony w ramach procedury granicznej, ***osoba ubiegająca*** się o ochronę międzynarodową ***– obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – powinna niezwłocznie podlegać decyzji nakazującej*** powrót ***albo, jeżeli*** spełnione są warunki określone w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/39910***[10]*** ***– odmowie*** wjazdu***. Aby zagwarantować równe traktowanie wszystkich obywateli państw trzecich, których wniosek został odrzucony w ramach procedury granicznej, w przypadku gdy państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu przepisów dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa] na mocy*** art. ***2*** ust. ***2 lit. a) tej dyrektywy i nie wydaje decyzji nakazującej powrót wobec danego obywatela państwa trzeciego, sposób traktowania i poziom ochrony takiej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową – obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca – powinny być zgodne z art. 4 ust. 4 dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa] i być równoważne przepisom stosowanym wobec osób podlegających decyzji nakazującej powrót.***	(40g) Jeżeli wniosek zostanie odrzucony w ramach procedury granicznej, ***dane państwo członkowskie może wydać wobec osoby ubiegającej*** się o ochronę międzynarodową ***decyzję nakazującą*** powrót, ***pod warunkiem że jest ona zgodna z art. 5 dyrektywy w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich („dyrektywa w powrotowa”)[2a] oraz że w indywidualnym przypadku należycie uwzględniono zastosowanie art. 8 ust. 2-5 tej dyrektywy.*** Jeżeli spełnione są warunki określone w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/39910, ***państwo członkowskie może również wydać decyzję o odmowie*** wjazdu ***bez uszczerbku dla*** art. ***6*** ust. ***5 tego rozporządzenia***.
_____	_____

*[2a] **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (wersja przekształcona).***

*[10] **Rozporządzenie*** Parlamentu Europejskiego i Rady ***(UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 077 z 23.3.2016, s. 1).***

Or. en

Poprawka 145
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 g

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40g) Jeżeli wniosek zostanie odrzucony w ramach procedury granicznej, osoba ubiegająca się ***o ochronę*** międzynarodową ***– obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – powinna niezwłocznie podlegać decyzji nakazującej powrót*** albo***, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/39910 – odmowie wjazdu. Aby zagwarantować równe traktowanie wszystkich obywateli państw trzecich, których wniosek został odrzucony w ramach procedury granicznej, w przypadku gdy państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu przepisów dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]*** na mocy ***art. 2 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy i nie wydaje decyzji nakazującej*** powrót wobec ***danego obywatela państwa trzeciego, sposób traktowania i poziom ochrony takiej*** osoby ubiegającej się ***o ochronę*** międzynarodową – obywatela państwa	(40g) Jeżeli wniosek zostanie odrzucony w ramach procedury granicznej, ***a państwo członkowskie ustaliło, że*** osoba ubiegająca się ***o ochronę*** międzynarodową ***spełnia warunki do ubiegania się o dokument pobytowy lub inne zezwolenie upoważniające ją do pobytu ze względu na ciężką sytuację*** albo ***z przyczyn humanitarnych lub innych*** na mocy ***obowiązujących krajowych ram prawnych, a jej*** powrót ***nie wiązałby się z ryzykiem naruszenia zasady non-refoulement lub postanowień Karty praw podstawowych oraz innych zobowiązań unijnych i międzynarodowych,*** wobec osoby ubiegającej się ***o ochronę*** międzynarodową – obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca – ***powinna zostać szybko wydana decyzja nakazująca powrót, zgodnie z dyrektywą*** XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa].

trzeciego lub bezpaństwowca – ***powinny być zgodne z art. 4 ust. 4 dyrektywy*** XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa] ***i być równoważne przepisom stosowanym wobec osób podlegających decyzji nakazującej powrót***.

---

10 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 077 z 23.3.2016, s. 1).

Or. en

Poprawka 146
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40h) Stosując procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu, należy stosować niektóre przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej], ponieważ przepisy te regulują elementy procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności definicje, korzystniejsze przepisy, zasadę non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia, ryzyko ucieczki, obowiązek współpracy, termin na dobrowolny wyjazd, decyzję nakazującą powrót, wydalenie, odroczenie wydalenia, powrót i wydalenie małoletnich bez opieki, zakazy wjazdu, zabezpieczenia do czasu powrotu, środek detencyjny, warunki zatrzymania, zatrzymanie osób małoletnich i rodzin oraz sytuacje nadzwyczajne. Aby zmniejszyć ryzyko niedozwolonego wjazdu i przemieszczania się nielegalnie przebywających obywateli państwa	***skreśla się***

trzeciego podlegających procedurze granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu, można przyznać nielegalnie przebywającym obywatelom państwa trzeciego nieprzekraczający 15 dni termin na dobrowolny wyjazd, bez uszczerbku dla możliwości dobrowolnego wywiązania się z obowiązku powrotu w dowolnej chwili.

Or. en

Poprawka 147
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40h) Stosując procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu, należy stosować niektóre przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej], ponieważ przepisy te regulują elementy procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności definicje, korzystniejsze przepisy, zasadę non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia, ryzyko ucieczki, obowiązek współpracy, termin na dobrowolny wyjazd, decyzję nakazującą powrót, wydalenie, odroczenie wydalenia, powrót i wydalenie małoletnich bez opieki, zakazy wjazdu, zabezpieczenia do czasu powrotu, środek detencyjny, warunki zatrzymania, zatrzymanie osób małoletnich i rodzin oraz sytuacje nadzwyczajne. Aby zmniejszyć ryzyko niedozwolonego wjazdu i przemieszczania się nielegalnie przebywających obywateli państwa trzeciego podlegających procedurze granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu, można przyznać nielegalnie przebywającym obywatelom państwa trzeciego	***skreśla się***

nieprzekraczający 15 dni termin na dobrowolny wyjazd, bez uszczerbku dla możliwości dobrowolnego wywiązania się z obowiązku powrotu w dowolnej chwili.

Or. en

Poprawka 148
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40h) Stosując procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu, należy stosować ***niektóre przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej]***, ponieważ przepisy te regulują elementy procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu***, w szczególności definicje, korzystniejsze przepisy, zasadę non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia, ryzyko ucieczki, obowiązek współpracy, termin na dobrowolny wyjazd, decyzję nakazującą powrót, wydalenie, odroczenie wydalenia, powrót i wydalenie małoletnich bez opieki, zakazy wjazdu, zabezpieczenia do czasu powrotu, środek detencyjny, warunki zatrzymania, zatrzymanie osób małoletnich i rodzin oraz sytuacje nadzwyczajne***. ***Aby zmniejszyć ryzyko niedozwolonego wjazdu i przemieszczania się nielegalnie przebywających obywateli państwa trzeciego podlegających procedurze granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu, można przyznać nielegalnie przebywającym obywatelom państwa trzeciego nieprzekraczający 15 dni termin na dobrowolny wyjazd, bez uszczerbku dla możliwości dobrowolnego wywiązania się***	(40h) Stosując procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu, należy stosować ***dyrektywę powrotową***, ponieważ przepisy te regulują ***wszystkie*** elementy procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu

z obowiązku powrotu w dowolnej chwili.

Or. en

Uzasadnienie

O ile APR nie ustanowi szczegółowych przepisów dotyczących powrotu, zastosowanie powinna mieć dyrektywa powrotowa. Jest to bardziej przejrzysty rezultat prac legislacyjnych niż określanie niektórych szczegółowych przepisów dyrektywy, które mają zastosowanie.

Poprawka 149
Nadine Morano

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40h) Stosując procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu, należy stosować niektóre przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej], ponieważ przepisy te regulują elementy procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności definicje, korzystniejsze przepisy, zasadę non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia, ryzyko ucieczki, obowiązek współpracy, termin na dobrowolny wyjazd, decyzję nakazującą powrót, wydalenie, odroczenie wydalenia, powrót i wydalenie małoletnich bez opieki, zakazy wjazdu, zabezpieczenia do czasu powrotu, środek detencyjny, warunki zatrzymania, zatrzymanie osób małoletnich i rodzin oraz sytuacje nadzwyczajne. Aby zmniejszyć ryzyko niedozwolonego wjazdu i przemieszczania się nielegalnie przebywających obywateli państwa trzeciego podlegających procedurze granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu, można przyznać nielegalnie przebywającym obywatelom państwa trzeciego nieprzekraczający 15 dni termin na dobrowolny wyjazd***, bez uszczerbku dla możliwości dobrowolnego wywiązania się z obowiązku powrotu w***	(40h) Stosując procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu, należy stosować niektóre przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej], ponieważ przepisy te regulują elementy procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności definicje, korzystniejsze przepisy, zasadę non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia, ryzyko ucieczki, obowiązek współpracy, termin na dobrowolny wyjazd, decyzję nakazującą powrót, wydalenie, odroczenie wydalenia, powrót i wydalenie małoletnich bez opieki, zakazy wjazdu, zabezpieczenia do czasu powrotu, środek detencyjny, warunki zatrzymania, zatrzymanie osób małoletnich i rodzin oraz sytuacje nadzwyczajne. Aby zmniejszyć ryzyko niedozwolonego wjazdu i przemieszczania się nielegalnie przebywających obywateli państwa trzeciego podlegających procedurze granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu, można przyznać nielegalnie przebywającym obywatelom państwa trzeciego nieprzekraczający 15 dni termin na dobrowolny wyjazd.

dowolnej chwili.

Or. fr

Poprawka 150
Jan-Christoph Oetjen, Sophia in 't Veld, Hilde Vautmans

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40ha) Małoletni, zarówno pod opieką, jak i bez opieki, są uznawani za osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową potrzebujące szczególnych gwarancji proceduralnych określonych w art. 19 (I);

Or. en

Poprawka 151
Jan-Christoph Oetjen, Sophia in 't Veld, Hilde Vautmans, Michal Šimečka

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40hb) Wyznaczeni opiekunowie małoletnich bez opieki, o których mowa w art. 22 ust. 4 niniejszej dyrektywy, posiadają niezbędną wiedzę i kwalifikacje oraz przechodzą regularnie właściwe szkolenia, i zweryfikowano, że nie figurują w rejestrze karnym, zwłaszcza za przestępstwa lub wykroczenia związane z dziećmi. Właściwe organy systematycznie sprawdzają karalność wyznaczonego opiekuna w celu ustalenia ewentualnych sprzeczności z rolą, którą mu powierzono.

Or. en

Poprawka 152
Jan-Christoph Oetjen, Sophia in 't Veld, Hilde Vautmans, Michal Šimečka

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40hc) Biorąc pod uwagę możliwość składania przez małoletnich bez opieki skarg na swoich opiekunów, o której mowa w art. 22 ust. 5, wszystkich małoletnich bez opieki informuje się, w sposób dla nich przyjazny oraz w zrozumiałym dla nich języku, kim są podmioty lub osoby nadzorujące i monitorujące oraz jak mają zgłaszać skargi na swoich opiekunów w poufny i bezpieczny sposób.

Or. en

Poprawka 153
Jan-Christoph Oetjen, Sophia in 't Veld, Hilde Vautmans, Michal Šimečka

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40hd) W ramach procedur oceny wieku, o których mowa w art. 24, należy stosować najmniej inwazyjną metodę i najmniej inwazyjny proces, zgodnie z praktycznym przewodnikiem EASO dotyczący oceny wieku, przy czym procedury te muszą być dostosowane do płci i kultury. W oczekiwaniu na wyniki oceny wieku osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna być traktowana jak małoletni i zakwaterowana w odpowiednich ośrodkach przyjmujących przewidzianych w prawie krajowym. Ocena wieku powinna odbywać się w odpowiednim środowisku przez niezależnych, odpowiednio przeszkolonych i

wykwalifikowanych specjalistów, którzy znają pochodzenie etniczne i kulturowe osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową oraz stosują podejście wielodyscyplinarne, uwzględniające czynniki fizyczne, rozwojowe, psychologiczne, środowiskowe i kulturowe, co pozwala na uzyskanie jak najbardziej wiarygodnego wyniku. W dokonywaniu oceny powinni brać udział specjaliści w dziedzinie rozwoju dzieci, tacy jak pediatrzy, pracownicy socjalni i psychologowie, przez cały okres trwania procedury oceny. Specjalistów tych powinni wspierać mediatorzy kulturowo-językowi lub, jeżeli nie jest to możliwe, wykwalifikowani tłumacze ustni. Podczas badania powinni być obecni opiekunowie prawni, jeżeli zażąda tego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową. Małoletnim należy udzielać informacji w języku, który rozumieją, oraz w sposób odpowiadający ich wiekowi i stopniowi dojrzałości. Małoletni mają prawo do skutecznego środka zaskarżenia przeciwko decyzji dotyczącej oceny wieku.

Or. en

Poprawka 154
Jan-Christoph Oetjen, Sophia in 't Veld, Hilde Vautmans, Michal Šimečka

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40he) Jeżeli małoletni nie ma zdolności do czynności prawnych w postępowaniach azylowych, o których mowa w art. 31 ust. 8 i 9, a odpowiedzialna osoba dorosła nie złoży wniosku, organ rozpatrujący składa wniosek w imieniu małoletniego, z należytym uwzględnieniem jego zdania.

Poprawka 155
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40i) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwo członkowskie powinno mieć możliwość dalszego stosowania środka detencyjnego w celu uniemożliwienia wjazdu na jego terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu, z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i która nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, może również zostać zatrzymana, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki, jeżeli unika powrotu lub go utrudnia lub jeżeli stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego. Środek detencyjny powinno się stosować jak najkrócej, nie dłużej niż maksymalny czas trwania procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu. Jeżeli	***skreśla się***

nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego nie powróci lub nie zostanie wydalony w tym terminie, a procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu przestaje mieć zastosowanie, zastosowanie powinny mieć przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej]. Maksymalny okres stosowania środka detencyjnego określony w art. 15 tej dyrektywy powinien obejmować okres umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu.

Or. en

Poprawka 156
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo, Petar Vitanov

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40i) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – ***obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec*** – która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwo członkowskie powinno mieć możliwość dalszego stosowania środka detencyjnego w celu uniemożliwienia wjazdu na jego terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu, z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – ***obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec*** –	(40i) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową***,*** która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwo członkowskie powinno mieć możliwość dalszego stosowania środka detencyjnego w celu uniemożliwienia wjazdu na jego terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu, z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. ***Jeżeli osoba*** ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na

która nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i ***która*** nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, ***może również zostać zatrzymana, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki, jeżeli unika powrotu lub go utrudnia lub jeżeli stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego***. ***Środek*** detencyjny ***powinno się stosować jak najkrócej, nie dłużej niż maksymalny czas*** trwania procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu. ***Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego nie powróci lub nie zostanie wydalony w tym terminie, a procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu przestaje mieć zastosowanie, zastosowanie powinny mieć przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej]. Maksymalny okres stosowania środka detencyjnego określony w art. 15 tej dyrektywy powinien obejmować okres umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu.***

celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i ***jeżeli wniosek ten został odrzucony, a osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową*** nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, ***należy stosować dyrektywę powrotową. Państwa członkowskie mogą zastosować środek*** detencyjny ***wobec osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, jeżeli nie można skutecznie zastosować innych wystarczających, lecz mniej restrykcyjnych środków przymusowych, na możliwie najkrótszy okres, nieprzekraczający maksymalnego czasu*** trwania procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu.

Or. en

Poprawka 157
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40i) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej	(40i) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej

wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwo członkowskie powinno mieć możliwość dalszego stosowania środka detencyjnego w celu uniemożliwienia wjazdu na jego terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu, z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i która nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, może również zostać zatrzymana, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki, jeżeli unika powrotu lub go utrudnia lub jeżeli stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego. Środek detencyjny powinno się stosować jak najkrócej, nie dłużej niż maksymalny czas ***trwania procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu***. Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego nie powróci lub nie zostanie wydalony w tym terminie, a procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu przestaje mieć zastosowanie, zastosowanie powinny mieć przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej]. ***Maksymalny okres stosowania środka detencyjnego określony w art. 15 tej dyrektywy powinien obejmować okres umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu.***

wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwo członkowskie powinno mieć możliwość dalszego stosowania środka detencyjnego w celu uniemożliwienia wjazdu na jego terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu, z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i która nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, może również zostać zatrzymana, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki, jeżeli unika powrotu lub go utrudnia lub jeżeli stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego. Środek detencyjny powinno się stosować jak najkrócej, nie dłużej niż maksymalny czas ***określony w art. 15 dyrektywy 2008/115 [dyrektywa powrotowa]***. Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego nie powróci lub nie zostanie wydalony w tym terminie, a procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu przestaje mieć zastosowanie, zastosowanie powinny mieć przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej].

Or. en

Poprawka 158
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40i) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwo członkowskie powinno mieć możliwość dalszego stosowania środka detencyjnego w celu uniemożliwienia wjazdu na jego terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu, z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i która nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, może również zostać zatrzymana, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki, jeżeli unika powrotu lub go utrudnia lub jeżeli stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego. Środek detencyjny powinno się stosować jak najkrócej, nie dłużej niż maksymalny czas trwania procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu. Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego nie powróci lub nie zostanie wydalony w tym terminie, a procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu przestaje mieć	(40i) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwo członkowskie powinno mieć możliwość dalszego stosowania środka detencyjnego w celu uniemożliwienia wjazdu na jego terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu, z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i która nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, może również zostać zatrzymana ***w celu uniemożliwienia wjazdu na terytorium państwa członkowskiego***, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki, jeżeli unika powrotu lub go utrudnia lub jeżeli stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego. Środek detencyjny powinno się stosować jak najkrócej, nie dłużej niż maksymalny czas trwania procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu. Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego nie powróci lub nie

zastosowanie, zastosowanie powinny mieć przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej]. ***Maksymalny okres stosowania środka detencyjnego określony w*** art. ***15 tej*** dyrektywy ***powinien obejmować okres umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu***.	zostanie wydalony w tym terminie, a procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu przestaje mieć zastosowanie, zastosowanie powinny mieć przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej]. ***Jeżeli decyzji nakazującej powrót nie można wykonać w terminie 4 miesięcy, wobec obywatela państwa trzeciego można nadal stosować środek detencyjny zgodnie z*** art. ***18 [przekształconej*** dyrektywy ***powrotowej]***.
	Or. en

Poprawka 159
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40i) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwo członkowskie powinno mieć możliwość dalszego stosowania środka detencyjnego ***w celu uniemożliwienia wjazdu na jego terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu,*** z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i która nie ma już prawa	(40i) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwo członkowskie powinno mieć możliwość dalszego stosowania środka detencyjnego ***wyłącznie w oparciu o indywidualną ocenę okoliczności oraz*** z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i która nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia

do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, może również zostać zatrzymana, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki**,** jeżeli unika powrotu lub go utrudnia ***lub jeżeli stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego***. Środek detencyjny powinno się stosować jak najkrócej, nie dłużej niż ***maksymalny czas trwania procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu. Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego nie powróci lub nie zostanie wydalony w tym terminie, a procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu przestaje mieć zastosowanie, zastosowanie powinny mieć przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej]. Maksymalny okres stosowania środka detencyjnego określony w art. 15 tej dyrektywy powinien obejmować okres umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu***.	na pozostanie, może również zostać zatrzymana ***jedynie wtedy, gdy w konkretnym przypadku nie można skutecznie zastosować innych wystarczających, lecz mniej rygorystycznych środków przymusu***. ***Państwa członkowskie mogą umieścić w ośrodku detencyjnym obywatela państwa trzeciego podlegającego procedurze powrotu tylko w celu przygotowania powrotu lub przeprowadzenia procesu wydalenia, w szczególności*** jeżeli istnieje ryzyko ucieczki ***lub*** jeżeli unika ***on*** powrotu lub go utrudnia. ***Nie należy stosować środków detencyjnych wobec małoletnich i osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji.*** Środek detencyjny powinno się stosować jak najkrócej, nie dłużej niż ***15 dni***.

Or. en

Uzasadnienie

Zgodnie z prawem międzynarodowym i unijnym prawo do wolności może zostać naruszone jedynie w wyjątkowych okolicznościach i jeżeli żaden inny, mniej rygorystyczny środek przymusowy nie jest skuteczny. To oznacza, że każdy przypadek należy oceniać indywidualnie i zawsze priorytetowo traktować rozwiązania alternatywne względem środków detencyjnych. Proponowana zmiana jest zgodna z brzmieniem dyrektywy powrotowej, orzecznictwem TSUE i wytycznymi Rady Europy. Ważne jest, aby wyjaśnić, że „Państwa członkowskie mogą umieścić w ośrodku detencyjnym obywatela państwa trzeciego podlegającego procedurze powrotu tylko w celu przygotowania powrotu lub przeprowadzenia procesu wydalenia, w szczególności jeżeli", aby zapewnić, że ludzie są zwalniani z ośrodków detencyjnych, gdy nie ma uzasadnionych perspektyw wydalenia (zob. art. 15 ust. 4 dyrektywy w powrotowej i El Dridi). Stosowanie środków detencyjnych ze względu na porządek publiczny lub bezpieczeństwo narodowe powinno być regulowane w ramach procedury karnej zapewniającej odpowiednie gwarancje sądowe.

Poprawka 160
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 j

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40j) Państwo członkowskie, do którego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest relokowana zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], powinno mieć możliwość rozpatrzenia wniosku w ramach procedury granicznej, pod warunkiem że osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich i spełnione są warunki zastosowania takiej procedury przez państwo członkowskie, z którego osoba ta została relokowana.";	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 161
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 j

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40j) Państwo członkowskie, do którego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest relokowana zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], powinno mieć możliwość rozpatrzenia wniosku w ramach procedury granicznej, pod warunkiem że osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich i spełnione są warunki zastosowania takiej procedury przez państwo członkowskie, z którego osoba ta została relokowana.";	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 162
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 j

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40j) Państwo członkowskie, do którego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest relokowana zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], powinno ***mieć możliwość rozpatrzenia*** wniosku w ramach procedury granicznej***, pod warunkiem że osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich i spełnione są warunki zastosowania takiej procedury przez państwo członkowskie, z którego osoba ta została relokowana.";***	(40j) Państwo członkowskie, do którego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest relokowana zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], ***nie*** powinno ***być uprawnione do rozpatrywania*** wniosku w ramach procedury granicznej**.**

Or. en

Poprawka 163
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 j a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40ja) Aby zagwarantować, że procedury graniczne są przeprowadzane w pełnej zgodności z prawem UE, w tym z Kartą praw podstawowych, podmiotom udzielającym pomocy humanitarnej, organizacjom międzynarodowym, organizacjom pozarządowym i innym odpowiednim zainteresowanym stronom należy zapewnić nieograniczony dostęp do

osób ubiegających się o ochronę międzynarodową podlegającym procedurom granicznym, jak również do obiektów, gdzie są one przeprowadzane.

Or. en

Poprawka 164
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 j b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40jb) Należy ustanowić niezależny mechanizm monitorowania oraz udostępnić skuteczne środki zaskarżenia ofiarom naruszeń praw człowieka, do których dochodzi w trakcie procedur granicznych.

Or. en

Poprawka 165
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 44 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(44a) „Osoba, która złoży kolejny wniosek w ostatniej chwili wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia jej wydalenia, nie powinna być uprawniona do pozostania w oczekiwaniu na sfinalizowanie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, jeżeli dla organu rozstrzygającego jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów i że nie istnieje ryzyko zawrócenia na granicy (zasada non-refoulement), oraz pod warunkiem że wniosek zostanie złożony w ciągu roku od	***skreśla się***

wydania przez organ rozstrzygający decyzji w sprawie pierwszego wniosku. Organ rozstrzygający wydaje na mocy prawa krajowego decyzję potwierdzającą, że spełnione są powyższe kryteria i osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odmawia się zezwolenia na pozostanie. ’

Or. en

Poprawka 166
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 44 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(44a) „Osoba, która złoży kolejny wniosek w ostatniej chwili wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia jej wydalenia, nie powinna być uprawniona do pozostania w oczekiwaniu na sfinalizowanie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, jeżeli dla organu rozstrzygającego jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów i że nie istnieje ryzyko zawrócenia na granicy (zasada non-refoulement), oraz pod warunkiem że wniosek zostanie złożony w ciągu roku od wydania przez organ rozstrzygający decyzji w sprawie pierwszego wniosku. Organ rozstrzygający wydaje na mocy prawa krajowego decyzję potwierdzającą, że spełnione są powyższe kryteria i osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odmawia się zezwolenia na pozostanie. ’	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 167
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 44 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(44a) „Osoba, która złoży kolejny wniosek w ostatniej chwili wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia jej wydalenia, nie powinna być uprawniona do pozostania w oczekiwaniu na sfinalizowanie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, jeżeli dla organu rozstrzygającego jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów i że nie istnieje ryzyko zawrócenia na granicy (zasada non-refoulement)***, oraz pod warunkiem że wniosek zostanie złożony w ciągu roku od wydania przez organ rozstrzygający decyzji w sprawie pierwszego wniosku***. Organ rozstrzygający wydaje na mocy prawa krajowego decyzję potwierdzającą, że spełnione są powyższe kryteria i osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odmawia się zezwolenia na pozostanie. ’	(44a) Osoba, która złoży kolejny wniosek w ostatniej chwili wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia jej wydalenia, nie powinna być uprawniona do pozostania w oczekiwaniu na sfinalizowanie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, jeżeli dla organu rozstrzygającego jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów i że nie istnieje ryzyko zawrócenia na granicy (zasada non-refoulement). Organ rozstrzygający wydaje na mocy prawa krajowego decyzję potwierdzającą, że spełnione są powyższe kryteria i osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odmawia się zezwolenia na pozostanie. ’

Or. en

Poprawka 168
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 44 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(44a) „Osoba, która złoży kolejny wniosek w ostatniej chwili wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia jej wydalenia, nie powinna być uprawniona do pozostania w oczekiwaniu na sfinalizowanie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, jeżeli dla organu rozstrzygającego jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów i że nie istnieje ryzyko zawrócenia na	(44a) Osoba, która złoży kolejny wniosek w ostatniej chwili wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia jej wydalenia, nie powinna być uprawniona do pozostania w oczekiwaniu na sfinalizowanie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, jeżeli dla organu rozstrzygającego jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów i że nie istnieje ryzyko zawrócenia na granicy (zasada non-

granicy (zasada non-refoulement)***, oraz pod warunkiem że wniosek zostanie złożony w ciągu roku od wydania przez organ rozstrzygający decyzji w sprawie pierwszego wniosku***. Organ rozstrzygający wydaje na mocy prawa krajowego decyzję potwierdzającą, że spełnione są powyższe kryteria i osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odmawia się zezwolenia na pozostanie. ***'***	refoulement). Organ rozstrzygający wydaje na mocy prawa krajowego decyzję potwierdzającą, że spełnione są powyższe kryteria i osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odmawia się zezwolenia na pozostanie.

Or. en

Poprawka 169
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 44 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(44a) „Osoba, która złoży kolejny wniosek w ostatniej chwili wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia jej wydalenia, nie powinna być uprawniona do pozostania w oczekiwaniu na sfinalizowanie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, jeżeli dla ***organu rozstrzygającego*** jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów i że nie istnieje ryzyko zawrócenia na granicy (zasada non-refoulement), oraz pod warunkiem że wniosek zostanie złożony w ciągu roku od wydania przez organ rozstrzygający decyzji w sprawie pierwszego wniosku. Organ rozstrzygający ***wydaje na mocy prawa krajowego decyzję potwierdzającą, że spełnione są powyższe kryteria i osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odmawia się zezwolenia na pozostanie. '***	(44a) Osoba, która złoży kolejny wniosek w ostatniej chwili wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia jej wydalenia, nie powinna być uprawniona do pozostania w oczekiwaniu na sfinalizowanie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, jeżeli dla ***sądu lub trybunału*** jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów i że nie istnieje ryzyko zawrócenia na granicy (zasada non-refoulement), oraz pod warunkiem że wniosek zostanie złożony w ciągu roku od wydania przez organ rozstrzygający decyzji w sprawie pierwszego wniosku. Organ rozstrzygający ***może w takich przypadkach zwrócić się do sądu lub trybunału o cofnięcie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do pozostania.***

Or. en

Uzasadnienie

Organ rozstrzygający nie może być arbitrem zarówno w kwestii decyzji w sprawie azylu, jak i w kwestii prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do pozostania w oczekiwaniu na decyzję w sprawie azylu lub zaskarżenie. Decyzja o cofnięciu prawa do pozostania powinna być zastrzeżona dla sędziego.

Poprawka 170
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 65

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(65) Aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, ***należy automatycznie zawiesić wszelkie skutki*** decyzji ***nakazującej powrót na tak długo***, ***jak*** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ***ma*** prawo do pozostania ***lub na jak długo zezwolono jej na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego***. ***W celu poprawy skuteczności procedur na granicach zewnętrznych, przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania prawa do skutecznego środka zaskarżenia, odwołania od decyzji wydanych w ramach procedury granicznej powinny być rozpatrywane wyłącznie na jednym poziomie jurysdykcji sądu lub trybunału.***	(65) Aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, ***odwołania od takiej*** decyzji ***powinny mieć automatyczny skutek zawieszający***, ***a*** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ***powinna mieć automatyczne*** prawo do pozostania.

Or. en

Poprawka 171
Nadine Morano

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 65

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(65) Aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej***, należy automatycznie zawiesić wszelkie skutki decyzji nakazującej powrót na tak długo, jak osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania lub na jak długo zezwolono jej na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego. W celu poprawy skuteczności procedur na granicach zewnętrznych, przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania prawa do skutecznego środka zaskarżenia***, odwołania od decyzji wydanych w ramach procedury granicznej powinny być rozpatrywane wyłącznie na jednym poziomie jurysdykcji sądu lub trybunału.	(65) Aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, odwołania od decyzji wydanych w ramach procedury granicznej powinny być rozpatrywane wyłącznie na jednym poziomie jurysdykcji sądu lub trybunału.

Or. fr

Poprawka 172
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 65

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(65) ***„***Aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej***, należy automatycznie zawiesić wszelkie skutki decyzji nakazującej powrót na tak długo, jak osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania lub na jak długo zezwolono jej na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego. W*** celu poprawy	(65) Aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ***i w*** celu poprawy skuteczności procedur na granicach zewnętrznych, ***wszystkie*** odwołania od ***takich*** decyzji powinny ***mieć automatyczny skutek zawieszający***.

skuteczności procedur na granicach zewnętrznych, ***przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania prawa do skutecznego środka zaskarżenia,*** odwołania od decyzji ***wydanych w ramach procedury granicznej*** powinny ***być rozpatrywane wyłącznie na jednym poziomie jurysdykcji sądu lub trybunału***.

Or. en

Poprawka 173
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 65

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(65) ***„***Aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, należy automatycznie zawiesić wszelkie skutki decyzji nakazującej powrót na tak długo, jak osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania lub na jak długo zezwolono jej na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego. ***W celu poprawy skuteczności procedur na granicach zewnętrznych, przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania prawa do skutecznego środka zaskarżenia, odwołania od decyzji wydanych w ramach procedury granicznej powinny być rozpatrywane wyłącznie na jednym poziomie jurysdykcji sądu lub trybunału.***	(65) Aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ***oraz w przypadku, gdy w stosunku do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową wydano również decyzję nakazującą powrót,*** należy automatycznie zawiesić wszelkie skutki ***tej*** decyzji nakazującej powrót na tak długo, jak osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania lub na jak długo zezwolono jej na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego.

Or. en

Uzasadnienie

Decyzja nakazująca powrót pozostaje odrębna od decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej osobie, która się o nią ubiega. Organizacja krajowych systemów sądowych nie leży w kompetencji UE, a w każdym razie to krajowe organy sądowe powinny decydować o sposobie organizacji swoich sądów, aby zapewnić niezawisłość sądownictwa.

Poprawka 174
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 65

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(65) „***Aby osoba*** ubiegająca się o ochronę międzynarodową ***była*** w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej***, należy automatycznie zawiesić wszelkie skutki decyzji nakazującej powrót na tak długo, jak osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania lub na jak długo zezwolono jej na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego***. W celu poprawy skuteczności procedur na granicach zewnętrznych, przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania prawa do skutecznego środka zaskarżenia, odwołania od decyzji wydanych w ramach procedury granicznej powinny być rozpatrywane wyłącznie na jednym poziomie jurysdykcji sądu lub trybunału.	(65) „Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ***musi być*** w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W celu poprawy skuteczności procedur na granicach zewnętrznych, przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania prawa do skutecznego środka zaskarżenia, odwołania od decyzji wydanych w ramach procedury granicznej powinny być rozpatrywane wyłącznie na jednym poziomie jurysdykcji sądu lub trybunału.

Or. en

Poprawka 175
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny, co do zasady, mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. Wyłącznie w ograniczonych przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w których istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek okaże się nieuzasadniony, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania.";	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 176
Nadine Morano

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny, co do zasady, mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. Wyłącznie w ograniczonych przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w których istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek okaże się nieuzasadniony, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania.	(66) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny, co do zasady, mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. Wyłącznie w ograniczonych przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w których istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek okaże się nieuzasadniony, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania. ***Aby zapobiec ewentualnym nadużyciom prawnym i proceduralnym, należy***

wyznaczyć termin wynoszący nie więcej niż dwa dni na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału od decyzji nakazującej powrót.

Or. fr

Poprawka 177
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny***, co do zasady,*** mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. ***Wyłącznie w ograniczonych przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w których istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek okaże się nieuzasadniony, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania.";***	(66) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania.

Or. en

Poprawka 178
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66) Osoby ubiegające się o ochronę	(66) Osoby ubiegające się o ochronę

międzynarodową powinny***, co do zasady,*** mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. ***Wyłącznie w ograniczonych przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w których istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek okaże się nieuzasadniony, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania.”;***	międzynarodową powinny mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania.

Or. en

Poprawka 179
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny, co do zasady, mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. Wyłącznie w ograniczonych przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w których istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek okaże się nieuzasadniony, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania.”;	(66) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny, co do zasady, mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. Wyłącznie w ograniczonych przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w których istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek okaże się ***niedopuszczalny, nieuzasadniony lub całkowicie*** nieuzasadniony, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania.”;

Or. en

Poprawka 180
Balázs Hidvéghi, Loránt Vincze

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny, co do zasady, mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. ***Wyłącznie w ograniczonych przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w których istnieje prawdopodobieństwo, że*** wniosek okaże się nieuzasadniony, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania.”;	(66) Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny, co do zasady, mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. ***Jeżeli*** wniosek okaże się nieuzasadniony, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania.”;

Or. en

Poprawka 181
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66a) „W przypadkach, w których osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania, sąd lub trybunał powinny nadal mieć możliwość zezwolenia tej osobie, na jej wniosek lub z urzędu, na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego do czasu rozpatrzenia odwołania. W takich przypadkach osoba ubiegająca się	***skreśla się***

o ochronę międzynarodową powinna mieć prawo do pozostania do czasu upływu terminu na złożenie wniosku do sądu lub trybunału o zezwolenie na pozostanie oraz, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową złożyła taki wniosek w wyznaczonym terminie, do czasu wydania rozstrzygnięcia przez właściwy sąd lub trybunał. Aby zniechęcić do nadużyć lub składania kolejnych wniosków w ostatniej chwili, państwa członkowskie powinny móc przewidzieć w prawie krajowym, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie powinny mieć prawa do pozostania w tym okresie w przypadku odrzucenia kolejnego wniosku, celem zapobieżenia dalszym nieuzasadnionym kolejnym wnioskom. W kontekście procedury ustalania, czy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zezwolić na pozostanie w oczekiwaniu na odwołanie, należy odpowiednio zagwarantować prawo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do obrony poprzez zapewnienie jej niezbędnych usług tłumaczenia ustnego i niezbędnej pomocy prawnej. Ponadto właściwy sąd lub trybunał powinny mieć możliwość zbadania decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej pod względem merytorycznym i formalnoprawnym.

Or. en

Poprawka 182
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Pietro Bartolo, Javier Moreno Sánchez

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66a) **„**W przypadkach, w których ***osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową***	(66a) W przypadkach, w których ***do sądu lub trybunału zostaje złożony wniosek o***

nie ma automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania, ***sąd lub trybunał powinny nadal mieć możliwość zezwolenia tej osobie, na jej wniosek lub z urzędu, na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego do czasu rozpatrzenia odwołania***. ***W takich przypadkach osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna mieć prawo do pozostania do czasu upływu terminu na złożenie wniosku do sądu lub trybunału o zezwolenie na pozostanie oraz, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową złożyła taki wniosek w wyznaczonym terminie, do czasu wydania rozstrzygnięcia przez właściwy sąd lub trybunał. Aby zniechęcić do nadużyć lub składania kolejnych wniosków w ostatniej chwili, państwa członkowskie powinny móc przewidzieć w prawie krajowym, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie powinny mieć prawa do pozostania w tym okresie w przypadku odrzucenia kolejnego wniosku, celem zapobieżenia dalszym nieuzasadnionym kolejnym wnioskom. W kontekście procedury ustalania, czy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową*** należy zezwolić na pozostanie w oczekiwaniu na odwołanie, należy odpowiednio zagwarantować prawo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do obrony poprzez zapewnienie jej niezbędnych usług tłumaczenia ustnego i niezbędnej pomocy prawnej. Ponadto właściwy sąd lub trybunał powinny mieć możliwość zbadania decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej pod względem merytorycznym i formalnoprawnym.

cofnięcie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do pozostania do celów odwołania, należy odpowiednio zagwarantować prawo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do obrony poprzez zapewnienie jej niezbędnych usług tłumaczenia ustnego i niezbędnej pomocy prawnej. Ponadto właściwy sąd lub trybunał powinny mieć możliwość zbadania decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej pod względem merytorycznym i formalnoprawnym.

Or. en

Uzasadnienie

Ustalenie, na podstawie faktów, czy prawo do pozostania powinno zostać przyznane zawsze powinno należeć do sądu lub trybunału. Ma to również zastosowanie do kolejnych wniosków.

Poprawka 183
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66a) ***„W przypadkach, w których osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania, sąd lub trybunał powinny nadal mieć możliwość zezwolenia tej osobie, na jej wniosek lub z urzędu, na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego do czasu rozpatrzenia odwołania. W takich przypadkach osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna mieć prawo do pozostania do czasu upływu terminu na złożenie wniosku do sądu lub trybunału o zezwolenie na pozostanie oraz, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową złożyła taki wniosek w wyznaczonym terminie, do czasu wydania rozstrzygnięcia przez właściwy sąd lub trybunał. Aby zniechęcić do nadużyć lub składania kolejnych wniosków w ostatniej chwili, państwa członkowskie powinny móc przewidzieć w prawie krajowym, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie powinny mieć prawa do pozostania w tym okresie w przypadku odrzucenia kolejnego wniosku, celem zapobieżenia dalszym nieuzasadnionym kolejnym wnioskom.*** W kontekście procedury ustalania, czy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zezwolić na pozostanie w oczekiwaniu na odwołanie, należy odpowiednio zagwarantować prawo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do obrony poprzez zapewnienie jej niezbędnych usług tłumaczenia ustnego i niezbędnej pomocy prawnej. Ponadto właściwy sąd lub trybunał powinny mieć możliwość zbadania decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej pod względem	(66a) W kontekście procedury ustalania, czy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zezwolić na pozostanie w oczekiwaniu na odwołanie ***w drugiej lub kolejnej instancji***, należy odpowiednio zagwarantować prawo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do obrony poprzez zapewnienie jej niezbędnych usług tłumaczenia ustnego i niezbędnej pomocy prawnej. Ponadto właściwy sąd lub trybunał powinny mieć możliwość zbadania decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej pod względem merytorycznym i formalnoprawnym.

merytorycznym i formalnoprawnym.

Or. en

Poprawka 184
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66a) „W przypadkach, w których osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania, sąd lub trybunał powinny nadal mieć możliwość zezwolenia tej osobie, na jej wniosek lub z urzędu, na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego do czasu rozpatrzenia odwołania. W takich przypadkach osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna mieć prawo do pozostania do czasu upływu terminu na złożenie wniosku do sądu lub trybunału o zezwolenie na pozostanie oraz, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową złożyła taki wniosek w wyznaczonym terminie, do czasu wydania rozstrzygnięcia przez właściwy sąd lub trybunał. Aby zniechęcić do nadużyć lub składania kolejnych wniosków w ostatniej chwili, państwa członkowskie powinny móc przewidzieć w prawie krajowym, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie powinny mieć prawa do pozostania w tym okresie w przypadku odrzucenia kolejnego wniosku, celem zapobieżenia dalszym nieuzasadnionym kolejnym wnioskom. W kontekście procedury ustalania, czy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zezwolić na pozostanie w oczekiwaniu na odwołanie, należy odpowiednio zagwarantować ***prawo*** osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ***do obrony*** poprzez	(66a) W przypadkach, w których osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania, sąd lub trybunał powinny nadal mieć możliwość zezwolenia tej osobie, na jej wniosek lub z urzędu, na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego do czasu rozpatrzenia odwołania. W takich przypadkach osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna mieć prawo do pozostania do czasu upływu terminu na złożenie wniosku do sądu lub trybunału o zezwolenie na pozostanie oraz, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową złożyła taki wniosek w wyznaczonym terminie, do czasu wydania rozstrzygnięcia przez właściwy sąd lub trybunał. Aby zniechęcić do nadużyć lub składania kolejnych wniosków w ostatniej chwili, państwa członkowskie powinny móc przewidzieć w prawie krajowym, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie powinny mieć prawa do pozostania w tym okresie w przypadku odrzucenia kolejnego wniosku, celem zapobieżenia dalszym nieuzasadnionym kolejnym wnioskom. W kontekście procedury ustalania, czy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zezwolić na pozostanie w oczekiwaniu na odwołanie, należy odpowiednio zagwarantować prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową poprzez zapewnienie jej

zapewnienie jej niezbędnych usług tłumaczenia ustnego i niezbędnej pomocy prawnej. Ponadto właściwy sąd lub trybunał powinny mieć możliwość zbadania decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej pod względem merytorycznym i formalnoprawnym.	niezbędnych usług tłumaczenia ustnego i niezbędnej pomocy prawnej. Ponadto właściwy sąd lub trybunał powinny mieć możliwość zbadania decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej pod względem merytorycznym i formalnoprawnym.

Or. en

Poprawka 185
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66b) W celu zapewnienia ***skutecznych powrotów osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie powinny mieć*** prawa do pozostania na terytorium państwa członkowskiego na etapie odwołania do sądu lub trybunału w drugiej lub kolejnej instancji od decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej***, bez uszczerbku dla możliwości zezwolenia na pozostanie przez sąd lub trybunał***. ***Ponadto państwa członkowskie nie powinny przyznawać osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową możliwości zaskarżenia orzeczenia wydanego w pierwszej instancji odwoławczej w sprawie decyzji podjętej w ramach procedury granicznej.***	(66b) W celu zapewnienia ***skuteczności procedur azylowych i powrotu, sąd lub trybunał powinien mieć możliwość cofnięcia*** prawa ***osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową*** do pozostania na terytorium państwa członkowskiego na etapie odwołania do sądu lub trybunału w drugiej lub kolejnej instancji od decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Or. en

Poprawka 186
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66b) W celu zapewnienia ***skutecznych powrotów*** osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ***nie*** powinny ***mieć prawa*** do pozostania na terytorium państwa członkowskiego na etapie odwołania do sądu lub trybunału w drugiej lub kolejnej instancji od decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej***, bez uszczerbku dla możliwości zezwolenia na pozostanie przez sąd lub trybunał***. ***Ponadto państwa członkowskie nie powinny przyznawać osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową możliwości zaskarżenia orzeczenia wydanego w pierwszej instancji odwoławczej w sprawie decyzji podjętej w ramach procedury granicznej.***	(66b) W celu zapewnienia ***prawa do skutecznego środka odwoławczego*** osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny ***otrzymać prawo*** do pozostania na terytorium państwa członkowskiego na etapie odwołania do sądu lub trybunału w drugiej lub kolejnej instancji od decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej ***lub wniosku o wydanie dokumentu pobytowego ze względu na ciężką sytuację albo z przyczyn humanitarnych lub innych***.

Or. en

Poprawka 187
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66b) W celu zapewnienia ***skutecznych powrotów*** osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ***nie*** powinny ***mieć prawa*** do pozostania na terytorium państwa członkowskiego na etapie odwołania do sądu lub trybunału w drugiej lub kolejnej instancji od decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, bez uszczerbku dla możliwości ***zezwolenia na pozostanie*** przez sąd lub trybunał. Ponadto państwa członkowskie nie powinny przyznawać osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową możliwości zaskarżenia orzeczenia wydanego w pierwszej instancji odwoławczej w sprawie decyzji podjętej	(66b) W celu zapewnienia ***prawa do skutecznego środka odwoławczego*** osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny ***zachować prawo*** do pozostania na terytorium państwa członkowskiego na etapie odwołania do sądu lub trybunału w drugiej lub kolejnej instancji od decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, bez uszczerbku dla możliwości ***orzeczenia*** przez sąd lub trybunał***, że na tym etapie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie powinno przysługiwać prawo do pozostania***.

w ramach procedury granicznej.

Or. en

Poprawka 188
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66c) Aby zapewnić spójność kontroli sądowej przeprowadzanej przez sąd lub trybunał w odniesieniu do decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i towarzyszącej jej decyzji nakazującej powrót oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie sprawy i zmniejszyć obciążenie właściwych organów sądowych, należy zapewnić, aby takie decyzje były przedmiotem wspólnego postępowania przed tym samym sądem lub trybunałem.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 189
Erik Marquardt

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66c) Aby zapewnić spójność kontroli sądowej przeprowadzanej przez sąd lub trybunał w odniesieniu do decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i towarzyszącej jej decyzji nakazującej powrót oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie sprawy i zmniejszyć obciążenie właściwych organów sądowych, należy zapewnić, aby takie decyzje były przedmiotem wspólnego	***skreśla się***

postępowania przed tym samym sądem lub trybunałem.

Or. en

Poprawka 190
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66c) Aby zapewnić spójność kontroli sądowej przeprowadzanej przez sąd lub trybunał w odniesieniu do decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i towarzyszącej jej decyzji nakazującej powrót oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie sprawy i zmniejszyć obciążenie właściwych organów sądowych, należy zapewnić, aby takie decyzje były przedmiotem wspólnego postępowania przed tym samym sądem lub trybunałem.	(66c) Aby zapewnić spójność kontroli sądowej przeprowadzanej przez sąd lub trybunał w odniesieniu do decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i towarzyszącej jej decyzji nakazującej powrót oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie sprawy i zmniejszyć obciążenie właściwych organów sądowych, należy zapewnić, aby takie decyzje były przedmiotem wspólnego postępowania przed tym samym sądem lub trybunałem ***w celu zachowania terminów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu***.

Or. en

Poprawka 191
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66c) Aby zapewnić spójność kontroli sądowej przeprowadzanej przez sąd lub trybunał w odniesieniu do decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i ***towarzyszącej jej***	(66c) Aby zapewnić spójność kontroli sądowej przeprowadzanej przez sąd lub trybunał w odniesieniu do decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i ***jakiejkolwiek***

decyzji nakazującej powrót oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie sprawy i zmniejszyć obciążenie właściwych organów sądowych, ***należy zapewnić***, aby takie decyzje były przedmiotem wspólnego postępowania przed tym samym sądem lub trybunałem.	***powiązanej z nią*** decyzji nakazującej powrót oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie sprawy i zmniejszyć obciążenie właściwych organów sądowych, ***powinno być możliwe***, aby takie decyzje były przedmiotem wspólnego postępowania przed tym samym sądem lub trybunałem.

Or. en

Poprawka 192
Sira Rego

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66d) W celu zapewnienia uczciwości i obiektywności w zarządzaniu wnioskami oraz skuteczności wspólnej procedury udzielania ochrony międzynarodowej należy ustalić terminy dla procedury administracyjnej.";	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 193
Bettina Vollath, Sylvie Guillaume, Juan Fernando López Aguilar, Domènec Ruiz Devesa, Elena Yoncheva, Petar Vitanov, Giuliano Pisapia, Birgit Sippel, Javier Moreno Sánchez, Pietro Bartolo

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 d a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(66da) Aby zapewnić zgodność z prawem unijnym i międzynarodowym, w tym z Kartą praw podstawowych, po przybyciu osoby o nieuregulowanym statusie na granicę zewnętrzną UE, podczas ochrony granic, kontroli przesiewowej, procedury azylowej lub procedury powrotu każde

państwo członkowskie powinno ustanowić mechanizm monitorowania i wprowadzić odpowiednie zabezpieczenia gwarantujące niezależność tego mechanizmu, w szczególności poprzez zaangażowanie krajowych instytucji praw człowieka, krajowych rzeczników praw obywatelskich, organizacji międzynarodowych lub odpowiednich organizacji pozarządowych w zarządzanie mechanizmem i jego funkcjonowanie. Mechanizm monitorowania powinien obejmować w szczególności poszanowanie praw podstawowych w związku z ochroną granic, kontrolą przesiewową, procedurą azylową i powrotową, a także poszanowanie mających zastosowanie przepisów krajowych dotyczących zatrzymania oraz zgodność z zasadą non-refoulement, o której mowa w art. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/399. Agencja Praw Podstawowych (FRA)powinna dostarczyć ogólne wskazówki dotyczące ustanowienia i niezależnego funkcjonowania takiego mechanizmu monitorowania. Państwa członkowskie powinny ponadto mieć możliwość zwrócenia się do FRA o wsparcie przy opracowywaniu krajowego mechanizmu monitorowania. Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość zwracania się do FRA o porady w odniesieniu do ustanowienia metodyki dotyczącej tego mechanizmu monitorowania oraz w odniesieniu do odpowiednich działań szkoleniowych. Niezależny mechanizm monitorowania powinien być narzędziem dodatkowym, pozostającym bez uszczerbku dla monitorowania poszanowania praw podstawowych, jakie zapewniają obserwatorzy praw podstawowych w ramach Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o których to obserwatorach mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1896, mechanizmu monitorowania operacyjnego i technicznego stosowania wspólnego europejskiego systemu azylowego (CEAS),

jak określono w art. 14 rozporządzenia (UE) xxxx/xxxx [rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu], oraz bez uszczerbku dla monitorowania prowadzonego przez istniejące krajowe lub międzynarodowe organy monitorujące. Państwa członkowskie powinny również prowadzić postępowania wyjaśniające w sprawie naruszeń praw podstawowych podczas ochrony granic, kontroli przesiewowej, procedury azylowej i powrotowej, zapewniając m.in. szybkie i należyte rozpatrzenie skarg, mogące prowadzić do zidentyfikowania i ukarania osób odpowiedzialnych.

Or. en

Poprawka 194
Jeroen Lenaers, Tomas Tobé, Lena Düpont

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 d a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(66da) Komisja powinna regularnie monitorować i oceniać odpowiednie stosowanie i wdrażanie niniejszego rozporządzenia. W tym celu Komisja powinna skorzystać z uprawnienia do wszczęcia monitorowania przez Europejską Agencję ds. Azylu zgodnie z art. 14 ust. 2 [rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu].

Or. en

Poprawka 195
Juan Ignacio Zoido Álvarez, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Loucas Fourlas

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 d a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(66da) Komisja powinna regularnie monitorować i oceniać odpowiednie stosowanie i wdrażanie niniejszego rozporządzenia. W tym celu Komisja powinna skorzystać z uprawnienia do wszczęcia monitorowania przez Europejską Agencję ds. Azylu zgodnie z art. 14 ust. 2 [rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu].

Or. en